

onze vogels

39e jaargang no. 7, juli 1978
maandblad van de Nederlandse bond van vogelliefhebbers

copy

Vogel

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel copv

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, 4812 AK Breda, telefoon (076) 13 61 37.

Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71, 3772 CG Barneveld, telefoon (03420) 6160

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, 4621 AT Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, 7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, 7942 AE Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, 9673 EL Winschoten, telefoon (05970) 1 35 83.

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 8, 8801 MJ Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, 7885 EL Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, 7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, 7064 HT Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13, 3991 XC Houten, telefoon (03403) 26 08.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, 2142 EE Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, 2565 PC Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, 4561 WN Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, 5361 AK Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: H. J. Nooijen, Reigerstraat 29, 5932 VX Tegelen, telefoon (077) 3 34 58.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, 7721 XD Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaardsplein 12, 3123 AN Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Warmerdam, v. d. Duin van Maasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom, telefoon (02520) 1 75 57, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 25,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 35,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 380 Bfr per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bonds bureau, Bergen op Zoom.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLAN

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wens zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaa van inwoning gevestigde afdeling.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntge hof 33, 7909 AM Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, 2405 G Alphen a. d. Rijn, Postgiro 3541696 t.n.v. penningm. NZ Alphen a. d. Rijn.

Contributie f 20,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, 3173 RE Hoogvliet telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, 3842 K Harderwijk, telefoon (03410) 1 62 73.

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 20,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: W. F. van Wel, Lierenhout 15, 5283 AW Bo tel, telefoon 01416 - 58 89.

Penningmeester: G. F. Jansen, Fresiastraat 15, 3742 T Baarn, telefoon 02154 - 1 83 34.

Giro: 3158484 t.n.v. Spec. cl. Eur. Vogels. Contribut f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Plein 1953, nr. 144, 3086 EK Rotte dam, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: E. Zehenpenning, Acacialaan 3741 WC Baarn, telefoon 02154 - 1 20 07, giro 262581 t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 25,— per jaz Entree f 5,—.

Japanse Meeuwenclub

Secretaris: A. Kok, Pals 23, 6931 DJ Westervoort, tel foon 08303 - 23 58.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, 6882 A Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 30 39 88 2 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15, per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Secretaris: W. Sijsma, Grindweg 29a, 8471 EG Wolveg telefoon 05610 - 53 27. Penningmeester: F. Leunisse Jupiterstraat 22, 6421 RW Treebeek, telefoon 045 21 94 31. Contributie f 20,— per jaar. Entree f 2,50. Stc ten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclu Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contrib uitluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

VD VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 48.000)

EDACTIE

J. E. van Berkel
hr. Walraven

redactieadres: Postbus 74 - 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

ADRESSEN OVER?

LEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, 242 EP Lochem.

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, v. d. Duin van laasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

WAZERS aan: E. de Koning, Vrouwenweg 16, 2322 LK Leiden.

WASPARKIETEN aan: H. W. J. v. d. Linden, Averbodestraat 72, 5921 ES Blerick.

WBRUVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPEN-ASTAARDEN aan: G. W. v. d. Meijden, Kempenlandstraat 27, 5283 CK Boxtel.

WROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, 4847 SG Teteringen.

WROPISCHE VOGELS aan: H. Kehl, Plein 1953 nr. 144, 086 EK Rotterdam.

Postzegel voor antwoord bijsluiten.

Het volgende nummer wordt per post bezorgd op 21 augustus 1978.

IN DIT NUMMER

	pag.
Putter of distelvink	292
Europese kooivogels	293
De volière van de maand	295
De roodrug groenpastel	296
Standaardeisen . . . heus niet zo moeilijk	298
Nieuws voor zebra-vinkkwekers	300
Roodmussen	301
Opkooien en africhten van onze zangkanaries	302
Van groen tot albino	303
De rose spreeuw	304
Tentoonstellingsseizoen 1978/1979	I
Tentoonstellingsagenda	II
Vraagprogramma 1978/1979	VIII
Bondsprijzen 1978/1979	XI
De tentoonstellingskooi	XII
Ring en ringen bestelling 1979	XIV
Ervaringen met Afrikaanse soorten, geslaagde kweek met grijskopastrilden	305
Pietpraat over het komende tentoonstellingsseizoen	307
Over bloemen en planten	308
Onkruiden, guichelheil en nachtschade	309
Exotische vogels als huisdieren? Ja of nee III	311
COM-Wereldkampioenschappen Breda	312
Wat lezers schrijven	313

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Bogena	294
Henk van Os/'t Kraaiennest	302
Paradiso	304
NBvV Boekenservice en prijslijst C.M.	XIV
Sluis	310
NBvV Kalender 1979	312
Roupe v d Voort/Siem van 't Hart/Fauna	314
Vraag en aanbod/404	315
Geza Sept/Hellingman/Orni Mondo/Dinxperlo/Cédé	316
Tovo	317
Fauna vit	318
Tek/Rein van der Veen/Animali/Edelchemie/ van Gils/Veraka/Conditio/Benny Slagers	319
Witte Molen	320

Foto omslag Putter; R. Prange.

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 73 00 88

putter of distelvink

(*carduelis carduelis*)

De distelvink behoort tot de orde der passeriformes en tot de familie fringillidae.

Uiterlijk:

De putter die hier voorkomt is de kleine putter. De putter die in de winter vanuit het noorden door ons land trekt wordt de grote- ofwel bloemputter genoemd.

De putter heeft een vleeskleurige bek met een zwart puntje. Verder een rood masker tot juist achter de ogen, daarna een witte krans even breed als het rood.

In de nek bevindt zich een kleine witte vlek die bij sommige exemplaren met een dun streepje is afgeboord. De rug is bruin uitlopend in een bruin-witte stuit. De vleugels zijn afwisselend zwart, geelzwart met in het laatste zwart aan de vleugeltoppen witte stippen. De bruine rugkleur loopt over de schouders tot op de borst. Op het midden van de borst begint een witte vlek. Deze bedekt de ganse onderbuik. De pootjes zijn donker vleeskleurig. Bij jonge distelvinken ontbreekt elke tekening op de kop (geen rood masker of zwarte hoofdvlek). Ze zijn

daar grijs-isabel. Als de snavel helemaal wit is, is de putter in een goede broedconditie.

Lokroep:

„swi-wit, swi-wit-wit“ of „stieglitz“. Putters in goede conditie maken een draai beweging tijdens het uitroepen van de lokroep.

Zang:

Kanarie-achtig gekwetter waartussen de lokroep meermaals te horen is.

Vliegsnelheid:

Ligt om de 52 km per uur.

Broedtijden:

— april/mei (1e legsel)

— juni/juli (2e legsel)

Een legsel bestaat meestal uit 4 of 5 eitjes. Het broeden begint na het leggen van het laatste ei. De eitjes hebben een groen- of blauwwitte ondergrond waarop zich roodbruine stipjes of vlekjes bevinden. De grootte van de eitjes is bij onze gewone distelvink 15 bij 13 mm. De broeduur is 13 of 14 dagen, al naargelang warm of koud weer. Het kroost wordt door de beide ouders gevoed met in de krop voorgeweekt voedsel. De jongen verlaten het nest

na 16-17 dagen. Bij zeer goed ouders al vlugger. De jongen kunnen geringd worden met ringen van 2,5 mm of 2,9 mm al naar gelang de grootte van de soort. De ringen mogen niet glanzen. Men kan ze daar om een tijdje buiten laten hangen zodat ze verweren. Ook kunnen de ringen zwart gemaakt worden door ze met zwarte lak te spuiten (de cijfers blijven toch leesbaar). Een andere methode is om de ringen stukjes ventielslang te doen.

Voer:

Het belangrijkste is om de samenstelling van het voer tijdens de kweekperiode niet te veranderen. Het gehele jaar gewone volière mengeling geven met een extra toevoeging van negerzaad (1 op 5). Tijdens de wintermaanden een broodwit spek ophangen. In de zomer lente rijpe distelknoppen knippen en geven. Voor de winter kan men de knoppen in plastic zakken bewaren in de diepvries. Als men ze wil voeren moet men ze 1,5 tot 2 uur laten ontdooien. Men heeft daardoor heerlijk verse zaadjes.

Zaden die geliefd zijn: Muurkruid melkdistel, herderstasje, paardsbloem, graszaden, zurkel, hoefblad gemalen zonnebloempitten, onkruidzaad, distelzaad en nog andere zaden die je in de natuur tegenkomt. Van tijd tot tijd kiemzaad met elvoslusten ze ook wel. Meelwormen, spinnetjes, bladluizen en gekookt eierdooier mag men ook niet voeren. Bladluizen (wilde beplanting moeten vooral gegeven worden) als ze pas jongen hebben. Het gebeurt wel eens dat ze de pasgeboren jongen laten doodgaan als ze in het begin geen bladluis kunnen voeren. In de ruitijd veel onrijp distelzaad voeren ter bevordering van de rodkopkleur. Overschotten van gevoerde zaden moeten wekelijks of liever meermaals per week verwijderd worden om infecties tegen te gaan (rottingsproces).

Geslachtsonderscheid:

Het is moeilijk bij distelvinken de geslachten te onderscheiden. Enig ervaring is zeker vereist. De meest mannen hebben zwarte vleugelschoften en de meeste poppen bruin. Op de borst hebben alleen mannen (bij het opblazen) groene gele glanzende pluimpjes. De mannen hebben aan de onderkant van de vleugels witte wolkachtige vlekjes. De bekhaartjes zijn bij de mannen aan de zwarte kant, bij de poppen aan de witte kant. Het

od onder de ogen bij de man-
n reikt tot aan de achterrand
n het oog. Bij de pop loopt het
od slechts tot het midden van het
g. De man bezit meestal een
rgere snavel. Mannen hebben bo-
n op de bek een zwart „snorre-
!“. Bij popjes is dit altijd grijs.
veek

leen gezonde vogels gebruiken
ant alleen gezonde vogels planten
ch voort!!! Nooit 2 koppels bij
kaar zetten. Gezonde vogels moe-
n dagelijks een bad nemen on-
acht de temperatuur. Een vogel
a lang twijfelt voordat hij baadt is
inder geschikt voor de kweek. De
okken moeten van verschillende
kten zijn (beweging spieren) en
beten goed vastzitten (losse stok-
n — onbevuchte eieren). De put-
rs maken een half bolvormig nest.
j voorkeur op een hoog gelegen
ek. Maar ze maken ook gebruik
n kanariënestjes en oude nesten
n andere vogels. De vogels tij-
ms de broedperiode niet lastig
llen. Nooit vreemden in uw volière
elaten tijdens de broedperiode.
sif beheerst en voorzichtig in de

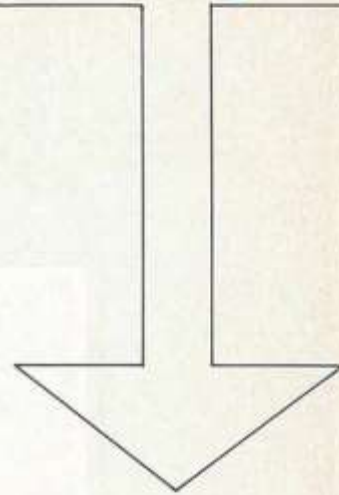
volière handelen. Vogels uitvangen:
doe het dan 1,5 uur voor het begint
te schemeren en dan nog in de bin-
nenvolière die in het kweekseizoen
toch niet zo druk bezocht wordt.
Vooraf niet jagen!! Voor het ringen
van jongen moet men de handen
met warm water wassen (niet met
zeep) en dan de handen inwrijven
met dennetakjes zodat de denne-
geur aan de handen blijft hangen.

Volière:

Vogels willen privacy!! Geef ze die
dan. Een druk beplante volière is
zeer mooi om te zien. Een dicht
bevolkte volière is ook mooi maar
minder voordelig om te kweken. De
aanplanting moet zo wild mogelijk
zijn. Vlier, dennetjes, koniferen,
brem, distels, brandnetels, fluite-
kruid, kamperfoelle, rozenstruiken
(veel bladluis), klimop, hop, enz.
kunnen in de volière geplant wor-
den. In de hoeken nestplaatsen van
bremtakken, heid, koniferen en den-
netakken.

Tekst: M. Snellings

europese kooivogels

Over Vogelvergunningen D

Zij die in maart van dit jaar de spe-
ciale ringen voor de Europese kooi-
vogels (wildzang) hebben aange-
vraagd en ontvangen, worden vanaf
heden in de gelegenheid gesteld
Vogelvergunningen D aan te vragen.
Er kunnen uitsluitend vergunningen
worden aangevraagd voor die vo-
gels welke met vorenbedoelde, zgn.
K-ringen, zijn geringd. Ongeringde
of van andere ringen voorziene vo-
gels komen niet voor een vergun-
ning in aanmerking. Ook wanneer
tijdens het afgelopen kweekseizoen
geen melding is gedaan van een
geslaagde kweek, middels de kaart
aan het ministerie van CRM, zal
geen vergunning D worden afgege-
ven.

De aanvragen dienen uiterlijk **1 sep-
tember 1978** op het bondsbureau te
zijn ontvangen, met vermelding van
naam, adres en woonplaats van de
kweker, zijn kweeknummer, de soort
vogel en het volgnummer van de
vaste voeding.

De afgegeven en gewaarmerkte vo-
gelvergunningen D gelden uitsluit-
tend voor het voeren van de op die
vergunning genoemde kooivogel
van en naar de tentoonstellingen
welke door of vanwege de NBvV
worden gehouden. De TT-organisa-
tie dient tijdens de duur van de
tentoonstelling de vervoersvergun-
ning onder zich te houden en bij
het afhalen van de desbetreffende
vogel weer ter hand van de eige-
naar te stellen.

**Fotografie: Vogelouders en hun
kinderen
Uitg. Thieme en Cie**

de volière van de maand

Elk maal, vanwege de ruimte, slechts één vogelverblijf, wel die van de heer J. C. M. Jongeneelen, Elisadonk 17 uit Roosendaal. We laten hem zelf aan het woord.

Op de zolder van mijn huis heb ik de beschikking over een gezellig vogelverblijf. Ik heb twee vluchten gebouwd van 2,3 x 1,5 meter met een hoogte variërend in 0,50 tot 2 meter, dit i.v.m. het feit dat de vluchten aan de schuine kant van het dak gebouwd zijn.

Na een aantal jaren met redelijk succes kanaries gekweekt te hebben ben ik eind 1976 overgestapt op het kweken en kweken van Australische Prachtvinken. Hierin heb ik aan een van de bestaande vluchten een uitsluitend bijgebouwd van 3 x 1 x 2 meter, welke vlucht uitsluitend van kamerplanten is voorzien.

Op het dak zit een tuimelraam met een oppervlak van ongeveer 1 m², welk raam gelegen is op het zuid-oosten. Het raam is bedoeld om de vogels en ook de planten voldoende licht te geven. Het raam brandt er van 's morgens 6 uur tot 's avonds vijf negen constant drie T.L.-lampen.

Op de zolder is een radiator aanwezig die is aangesloten op de centrale verwarming. De temperatuur wordt echter in de huiskamer geregeld, omdat daar de thermostat bevestigd is. Om al te grote schommelingen in de temperatuur op te vangen heb ik een elektrisch verwarmingselement (met ingebouwde thermostaat) in een van de vluchten geplaatst waardoor de temperatuur constant 20 graden Celsius bedraagt.

Het is vaak lastig om de vochtigheidsgraad op peil te houden, omdat in een afgezonderd gedeelte van de zolder de centrale verwarmingsketel geplaatst is. Als deze vaak brandt ontstaat er een warme droge lucht over de gehele zolder.

In de zolderruimte waar de vogels zitten op het geringste vochtigheidspeil te houden is er constant (vooral in de winter) een luchtbevochtiger in werking. Daarnaast worden zeer regelmatig de planten besproeid en

krijgen de vogels voldoende badwater; vooral wanneer ze met eitjes zitten wordt minstens één maal per dag badwater verstrekt.

De kweek geschiedt in de van planten voorziene vlucht, waarin niet meer dan hooguit zes kweekkoppels geplaatst worden. De andere vlucht dient om de jonge vogels of de oudere vogels, waar op dat moment niet mee gekweekt wordt, te herbergen. In deze laatste vlucht is geen beplanting aangebracht.

Mijn uitgangspunt bij het kweken van Australische Prachtvinken is om natuurbroed toe te passen, dus de vogels zoveel mogelijk zelf hun eieren uit te laten broeden en hun jongen zelf groot te laten brengen. Voor het geval dit niet goed zou verlopen houd ik een aantal koppels Japanse Meeuwen achter de hand om eventueel het uitbroeden van de eitjes en het grootbrengen van de jonge tropen over te nemen.

Dit laatste geschiedt echter alleen in uiterste noodzaak. Momenteel bestaat de vogelbevolking uit: Gouldamadines, Bichenows, Spitsstaartamadines, Binsenastrilden en Japanse Meeuwen.

Ondanks dat het op de zolder qua ruimte en onder de reeds genoemde omstandigheden allemaal enigszins behelpen is, is het zeer wel mogelijk goede kweekresultaten te bereiken. In het eerste jaar dat ik nu Australische Prachtvinken heb zijn de kweekresultaten alleszins bevredigend.

Ik beleef dan ook bijzonder veel plezier aan mijn hobby en breng derhalve menig uurtje door op de zolder.

de roodrug groenpastel

Bij het lezen van bovenstaand opschrift zal bij vele kwekers van de Roodrugparkiet de gedachte opkomen dat zich een nieuwe mutatie heeft voorgedaan. Dat is echter niet het geval. **Tot op heden is nog steeds de enige mutant de door ons foutief betitelde „gele” roodrug.** Toch verwondert het ons niets, dat deze mutatie niet geel genoemd kan worden aangezien wij ons zelf reeds eerder meerdere malen hebben afgevraagd waarom deze „geel” genoemd wordt, terwijl zeker de man uiterlijk toch veel kleurrijker is dan alleen geel.

Thans weten we dat de „twijfels” omtrent de benaming van deze kleurslag niet ongegrond waren. Aan de hand van een microscopisch onderzoek van de vederstructuur (W. Beckmann) is gebleken dat de oorzaak van deze in feite lichtere kleurslag is gelegen in een partiële reductie (gedeeltelijke vermindering) van het eumelanine (korrel c.q. staafvormige zwarte en bruine kleurstoffen).

Alle vogels waarbij een partiële (eu)melaninereductie is opgetreden worden ondergebracht bij de pastelgroep. Onze „gele” roodrug heet dus **GROENPASTEL**. We vermelden hierbij met opzet de kleur „groen”, omdat in de toekomst ook de blauwpastel te verwachten is.

Welke invloed heeft nu de reductie van eumelanine in de bevedering van de roodrugparkiet op de uiterlijke verschijningsvorm van de groenpastel? Allereerst moeten we stellen dat dit afhankelijk is van de graad van reductie. Deze is namelijk nogal variabel en kan liggen tussen de 30 en 70 %. Hoe sterker de reductie is, des te lichter (bleker) zal de vogel er uit zien en hoe minder de reductie is des te donkerder. De reductiefactor tast niet alleen de zwarte vederpartijen aan, doch ook de groene en blauwe bevedering op kop, vleugels enz. Bij een zeer sterke reductie zal bijvoorbeeld bij de mannen het groen op de kop nauwelijks van het geel te onderscheiden zijn, terwijl de schub-

Tekst: D. A. Duivls

tekening op de borst zodanig verbleekt, dat van de tekening ook niet veel meer te zien is. Dergelijke vogels zijn daardoor dan ook geen uitgesproken tentoonstellingsexemplaren.

Volgens de standaard is de ideale reductie ongeveer 50 %. Dit geeft de vogels iets pastelachtigs met nog goed waarneembare kleurverschillen tussen groen en geel. Zo zal van de kop het voorhoofd zichtbaar bleek zeegroen moeten zijn en het achterhoofd bleek grasgroen.

Het geel (carotenoïde) op de buik — en ook het rood op rug en stuit — wordt door de pastelmутatie niet aangetast. Indien de man van oorsprong een diep gele borstkleur en een mooi rode rug en stuit had, dan zal deze ook behouden blijven. Het rood op de rug en stuit zal zelfs feller worden tengevolge van het reduceren van het zwarte eumelanine in de haakjes van die bevedering.

De poppen zijn over het geheel genomen veel fletser geel met een zeer minimaal zichtbaar tekeningspatroon. Kleurnuance in kopbevedering speelt hier geen voorname rol, aangezien deze evenals nek, mantel en vleugeldekpleur nagenoeg geheel vuil geel is. Hoe sterker echter de reductiefactor is, des te schoner zal het fletse geel zijn. De stuit moet bleek groen zijn. Het

heeft geen zin uit deze vogels zuiver gele vogels proberen te kweken omdat dit onmogelijk is met gedeeltelijk reductiefactorigen. Zuiver gele vogels (lutino's) verkrijgt men enk bij een totale eumelaninereductie. Te schone (bleke) groenpastelpoppen — die wel geschikte tentoonstellingsexemplaren kunnen zijn — mag men nimmer inschakelen voor de kweek van mooie groenpastemannen, omdat deze dan ook bleek zullen worden en derhalve niet voldoen aan de gestelde reductie van 50 %. Het inschakelen van een te bleke pop (te sterke reductiefactor) is alleen verantwoord indien de te gebruiken man veel te donker is voor een goede pastelkleurige. I. mogelijkheid is dan niet uitgesloten dat door vermenging van de te sterke — en de te geringe reductiefactor, de gewenste reductie van 50 % ontstaat.

Serieuze kwekers van de groenpastel roodrug weten nu dat zij in elke willekeurige man aan een di. pop kunnen paren, wil men mooie pastel vogels kweken. Zij zullen de toekomst heus rekening moeten gaan houden met de graad van partiële eumelaninereductiefactor. Met een gerichte kweek zullen de huidige kwaliteit van deze kleurslag spoedig omhoog kunnen brengen.

De groenpastel roodrug vererft g

Foto's: Th. Brosset

lachtsgebonden, hetgeen wil zeggen dat de eigenschap gebonden is aan het chromosoom (X), hetwelk het geslacht bepaalt.

Vanwege het een feit van algemene bekendheid is dat vele kwekers een hekel hebben aan formules en symbolen, worden onderstaand de mogelijke paringen met de theoretische uitslagen in een voor ieder verstaanbare taal weergegeven:

ROENPASTEL

1. **man pastel x pop pastel =**
100% pastel, zowel mannen als poppen.

2. **man pastel x pop normaal =**
50% mannen normaal/split pastel,
50% poppen pastel

3. **man normaal x pop pastel =**
50% mannen normaal/split pastel,
50% poppen normaal

4. **man normaal/split pastel x pop pastel =**
25% mannen pastel
25% mannen normaal/split pastel
25% poppen pastel
25% poppen normaal

5. **man normaal/split pastel x pop normaal =**
25% mannen normaal
25% mannen normaal/split pastel
25% poppen pastel
25% poppen normaal

Deze laatste paring is niet aan te bevelen omdat de helft der mannen de factor verborgen draagt en men uiterlijk niet kan zien welke nu split voor pastel is of niet. Er zijn liefhebbers die beweren dat zij aan de hand van een of meer kenmerken de splitvogels er wel uit kunnen halen. Om elke misrekening en daardoor teleurstelling te voorkomen, houden wij ons liever aan het zekere en passen de paringen, genoemd onder 2, 3 en 4 toe. Immers dan weten we met zekerheid dat alle normaal uitziende mannen split voor pastel zijn. Tenslotte zij nog vermeld, dat u er rekening mee moet houden dat alle poppen, die er normaal uitzien, nimmer split voor pastel kunnen zijn.

uniek aanbod van uw eigen boekenservice

De nieuwe en qua formaat wat verkleinde uitgave van **PARROTS OF THE WORLD**, geschreven door Joseph M. Forshaw en geïllustreerd door William T. Cooper, is thans ook via uw eigen boekenservice verkrijgbaar.

600 pagina's volledige informatie, in de Engelse taal, over alle voorkomende ara's, kaketoës, lori's, papegaaien, parkieten, agsporniden, dwergpapegaaien etc.

Nagenoeg alle soorten zijn in kleur afgebeeld.

Het meest volledige standaardwerk.

U betaald voor dit geweldige boek slechts / 110,—, franco thuis.

U kunt bestellen door overmaking van genoemd bedrag op giro 114 83 24, t.n.v. N.B.v.V., Bergen op Zoom. Doe het snel, want de voorraad is beperkt!

standaard-eisen . . . heus niet zo moeilijk!

Door: C. Heuperman

Menig vogelliefhebber heeft wel eens gehoord van standaard-eisen en is dan ook onmiddellijk van mening dat de aanschaf hiervan eigenlijk weggegooid geld is, allemaal van die moeilijke woorden waar hij toch niets van snapt en dus is bij voorbaat al vastgesteld dat 't allemaal flauwekul is. Natuurlijk gaan wél z'n vogeltjes naar de tentoonstelling en als daar dan blijkt dat hij net buiten de prijzen is gevallen krijgt zonder pardon de keurmeester de schuld . . .

In dit artikel wil ik proberen de voornaamste punten eens op een rijtje te zetten, u zult zien dat het echt wel meevalt. Laten we eens beginnen met een vogeltje dat we allemaal wel kennen, onze zebra-vink.

Onze zebra-vink moet natuurlijk goed in konditie zijn en van het „geblokte“ type. Het eerste moeilijke woord, maar geblokt wil niets anders zeggen dan fors, of stevig. Bestaat geen slank vogeltje dus. Verder moet hij 10½ cm. lang zijn, goed getekend zijn, een mooie onbeschadigde snavel hebben en in het bezit van alle tenen en nagels. Om in het kort te beschrijven hoe alle kleuren er precies uit moeten zien is een ondoenlijke zaak, maar ik zal proberen de voornaamste punten op een rijtje te zetten.

Laten we beginnen met de grijze, bruine en zwartmasker zebra-vink, kleurslagen die in dezelfde schaal gekeurd worden en zo'n beetje aan dezelfde kleur-eisen moeten voldoen. Natuurlijk de zwarte borststreek, die niet alleen 4 mm. breed moet zijn, maar ook scherp, een goedgekleurde wangvlek en mooie regelmatige stippen op de bruine flanken. Let u er ook even op dat de vleugels goed gedragen worden en niet naar beneden hangen of elkaar kruisen? De staart moet netjes geblokt zijn en de lichaams- en vleugelkleur moet egaal zijn.

Bij de dominant-zilver zebra-vink speelt de opbleek- of reductiefactor een grote rol, maar ook hier geldt dus weer dat de kleur egaal moet zijn en niet vlekkelig onregelmatig. De grijsvleugel-zebra-vink mag geen borsttekening vertonen en volgens de standaard-eisen moet in de cortex van de bevedering een lichte omzoming aanwezig zijn. Hiermede wordt bedoeld dat iedere (grijze) veer een keurig wit randje heeft, waardoor een soort schub-effect ontstaat.

De witte zebra-vink moet ook zo wit mogelijk zijn en geen aanslag op het bovendek bezitten. Het mooiste wit heb ik altijd nog gekweekt uit de combinatie wit en bruin of creme, daar deze vogels al in het bezit zijn van de opbleekfactor en zo minder kans ontstond voor aanslag.

De bonte zebra-vink onderscheidt zich door haar gebroken tekening zoals de wangvlek, flanktekening, dekkleur en staart. Wanneer u van plan bent om bonte zebra-vinken in te zenden naar de T.T., let dan vooral op de symmetrie van de vogel, m.a.w. de rechter gebroken wangvlek moet gelijk zijn aan de linker, enz. Het is alleen jammer dat we deze bontpartonen niet in de hand hebben en willekeurig vererven, de zgn. geluksfactor.

Hoe snel het in ons vogelwereldje gaat blijkt wel uit het feit dat de pas ontstane richtlijnen voor het zilverbekje thans zeker zal worden aangevuld met een nieuwe mutatievorm en wel de dominant-zilver variëteit. De kleur is opgebleekt tot zilver en we hopen dat we deze kleurslag

kunnen vasthouden, want het zijn bijzonder mooie vogels.

Wanneer u alleen voor uw plezier vogels houdt om er naar te kijken en niet naar enige T.T. te gaan, dan kunt u rustig deze standaard-eisen vergeten, doch kweekt u vogels om naar een T.T. te gaan, dan zijn deze standaard-eisen eenvoudig onmisbaar. Naast deze standaard-eisen is er echter nog iets dat u moet bezitten en dat is het onderkennen van eigenschappen van vogels. Voor de liefhebber die al jarenlang aan deze sport doet geeft dit geen hoofdbrekens, doch voor degenen die nog niet zo lang meelopen of de beginners is dit niet zo eenvoudig. Wa verstaan wordt onder goede er slechte eigenschappen hoop ik in het hierna volgende voorbeeld duidelijk te maken.

Wanneer u een grijze zebra-vink wilt inzenden naar een T.T. staa deze in de standaard als volgt om schreven:

Normaal grijs:

Wangvlek diep oranje-bruin

Flanktekening kastanjebruin met regelmatige witte stippen

Borsttekening zwart

Oogstreep zwart

Ogen donker, een lichtere kleur is toegestaan

Snavel koraalrood

Staart: de staartdekveren zijn zwart wit geblokt met aan de uiteinder een wit blok. De staartpennen zijn donkergrijs, zodat het uiterste blof van de staart een donkergrijze kleur heeft.

Poten oranje-rood

Kop en nek grijs

Vleugeldeksels iets donkerder grijs, regelmatig van kleur, een lichtere omzoming van de primaire slagpenner is toegestaan. Bruine gloed is fout. Onderlijf wit, vanaf de borststreek tot aan de anus.

Prachtig, dit zijn dus uw richtlijnen. Daarbij komt nog dat de zebra-vink van kop tot staart gemeten een lengte van ruim 10 cm. moet hebben. Nu gaat u met een willekeurige grijze zebra-vink naar de T.T. en u weet volgens welke normen deze vogel wordt gekeurd. Gaat u nu nie één of twee dagen van tevoren deze vogels uit uw buitenvlucht vanger om ze zò op de T.T. naar te ploffen. Uw vogels hebben een zekere akklimatisatieperiode nodig, doe ze dus 3 weken voor de T.T. in de kooi er zet ze in een wat drukkere omgeving. In het begin zijn ze wat onrustig, maar dit went al gauw. Dar

end u ze in en laat ze keuren. Uw zebra-vink komt dan als volgt uit de bus:

ormaat, model, houding,	
onditie	26
op en snavel	9
oten	4
leurregelmaat en kleurdiepte	17
ekening borst, flank, wang,	
taart en oogstreep	30
	—
otaal	86

merkingen:

ormaat kan fors, flanktekening niet geheel zichtbaar, laat zich niet zien.

oede eigenschappen zijn kop, snavel en poten, goede kleur en kleurregelmaat. Doorkweken met forsere vogel!

U komt er dus een vogel van 86 punten uit de bus, met goede en lechte eigenschappen. Veronderstel nu vooral niet dat deze vogel waardeloos is, want wat moet u nu doen?

Van de hand van uw keurbriefje kunt u zien wat er mankeert, nl. formaat en flanktekening. Deze twee punten gaan meestal samen, daar een vogel die te klein van formaat is haar vleugels laat zakken over de flanktekening. U moet dus het formaat van de vogel vergroten en daarnaast toch proberen de kleur die goed was vast te houden. Nu gaat u proberen een forse partner voor deze vogel te zoeken, liefst een grijze vogel met zo weinig mogelijk bruine aanslag.

Eerst het formaat verbeteren en dan pas beginnen met de kleur. Zelfocht ik meestal zebra-vinken uit het een goed formaat maar dikwijls was de kleur niet in overeenstemming met de kleur die ik wilde kweken. Toch ging ik met deze vogels verder, want ik zocht toch immers naar formaat? Later ging ik mij beighouden de kleur te verbeteren, waarmede toch ook weer jaren goeioeid waren, maar ik bereikte mijn doel toch!

U ziet hieruit ook weer dat, wanneer u zoekt naar goede eigenschappen en deze willen overbrengen in onze vogels, wij ongewild ook de minder goede eigenschappen overemen. Uw keurbriefje zal verder en baken moeten zijn om volgens de aanwijzingen daarop verder te werken. 't Zijn meestal die vogels

welke vallen onder de standaard-eisen, waar wij veel moeite mee hebben om ze goed te brengen, omdat deze vogels per onderdeel én in hun geheel worden gekeurd. Dat geldt niet alleen voor de zebra-vinken, maar ook voor de graspar-kieten en de Japanse meeuwen, drie groepen waar ik graag wat meer aandacht aan zou willen besteden. Wat betreft het kweken van Japanse meeuwen heb ik reeds eerder in vorige artikeltjes en op lezingen gewezen welke middelen ons ten doel staan om deze groep te verbeteren, nl. het kruisen met de witkopnon. U kunt zich wellicht voorstellen dat, wanneer men non x bonte meeuw kruist in de 2e en 3e generatie de bont-factor weer de kop opsteekt. Ik stel juist 2e en 3e generatie, daar de F1 (eerste nakomelingen) meestal mooie strakke vogels kunnen zijn. We letten in het algemeen te veel op de buitenzijde

van de vogel, dat is nl. hetgeen wij zien van de vogel, doch wij houden vaak te weinig rekening met de opgesloten (niet zichtbare) factoren en eigenschappen van onze vogels, maar deze tellen wel degelijk mee. Ze stellen ons voor verrassingen en ook wel voor teleurstellingen omdat we er te weinig rekening mee gehouden hebben. Daarom is het nuttig onze resultaten te boekstaven en een fors kweekboek aan te schaffen.

Kruisingen, met het doel aardige vogels op een T.T. te brengen, is ook een aardige bezigheid, maar ook daar zijn er verrassingen die bij nadere beredenering eigenlijk wel begrijpelijk zijn.

Zo gebeurde het dat iemand mij vertelde regelmatig goede resultaten te hebben bereikt met putter x kanarie, totdat plotseling een aantal jongen bontvorming ging vertonen. Je kunt dus rustig aannemen

dat de kanariepop, waarmee gekweekt werd, generaties terug te maken gehad heeft met de bontfaktor. We zagen deze bontfaktor wel niet uitwendig maar opgesloten was deze misschien nog voor 1% aanwezig, komt deze bij de kweek toch weer naar voren.

Let u nu bij het inzenden van bastaarden er vooral op dat deze contrastrijk moeten zijn. Ze moeten de eigenschappen van beide ouders laten zien. Ga vooral geen roodfactorige vogels kruisen met een putter om op de T.T. te laten meedoen, want deze roodfactor beïnvloedt de spiegeltekening van het nieuwe individu en deze spiegels worden dan oranje, terwijl deze geel moeten blijven.

Wat als voorbeeld dienst deed bij de zebra vink, geldt tevens voor de grasparkiet. Wanneer u dus echt belangstelling hebt voor deze kleine akrobaten, zou ik u willen voorstellen wederom met de standardeisen in uw hand te staan om na te gaan hoe een gewone groene grasparkiet er uit moet zien om mee te doen aan de T.T.

We vinden dan in onze standardeisen:

Masker geel
Wangvlekken violet

Algemene lichaamskleur: rug, stuit, borst, flanken, buik en lendenstreek helder grasgroen van een in alle opzichten uniforme en gelijke tint. Tekening op wangen, achterhoofd, nek en vleugels zwart en scherp omlind op een gele achtergrond. Staart: lange staartpennen blauwzwart.

Grootte van de grasparkiet moet zijn 22 cm.

Goed, we gaan zo'n parkiet inzenden, maar luistert u nu weer even goed, want we hadden afgesproken dat de vogels zo'n 2 of 3 weken vóór de T.T. zouden opkooien, wat minder rustige omgeving kan geen kwaad. Ze wennen dan vast wat aan de drukte en als u dat niet doet geeft zo'n parkiet zich niet bij de keuring en kruipt dan onder de voerbakjes en de keurmeester kan wel op het dak gaan zitten, want zo'n vogel is onmogelijk te keuren. Hier volgt dan de uitslag van uw parkiet:

Formaat, model, houding, cond.	26
Vorm en houding der vleugels	13
Grootte en vorm van de kop	16
Kleurregelmaat en kleurdiepte	14
Masker en keelstippen	13
Vleugeltekening	4
	—
Totaal	86

Bemerkingen:

Goede eigenschappen: Kleur en kleurregelmaat, vleugeltekening, masker en keelstippen.

Minder goede eigenschappen: formaat, houding der vleugels en grootte van de kop.

Voor verdere kweek forsere vogels gebruiken!

Wéér zo'n vogel met 86 punten, welke u beslist niet weg hoeft te doen. Wat mankeert er aan deze vogel? Uw keurbriefje geeft hierop het antwoord. De vogel is wat klein van stuk en het gevolg hiervan is niet alleen de te smalle kop, maar het lichaam geeft door het te klein zijn te veel ruimte aan de vleugeldracht en de vleugels gaan wat kruisen, maar tóch kreeg zij 13 punten, omdat het niet zo erg was.

Maar u begrijpt wel, wanneer we een vogel hebben die bij de bovenstaande rubriek op 25 punten komt, ook meestal de afwijking duidelijker naar voren komt. Wanneer u dus forse vogels kweekt zullen de vleu-

gels over het algemeen niet zulke afwijkingen vertonen.

Het keursysteem voor parkieten is wat milder geworden gelukkig er wel op twee onderdelen, nl. de vorm en houding der vleugels is van 13 naar 14 (max.) gegaan terwijl de rubriek vleugeltekening zoveel mogelijk op 4 wordt gehouden dit naar gelang de groep waarin de vogel wordt gekeurd.

Het geldt dus ook weer hier, dat u moet leren de eigenschappen in een vogel te bundelen. Ook deze vogel was te klein van formaat en u bent er dus op gewezen een forsere vogel te zoeken om meer formaat mee door te kweken.

Ik hoop dat dit artikeltje weer zal bijdragen aan onze boeiende sport

nieuws voor zebravink- kwekers

Thans is verschenen een hernieuwde uitgave van het boekje ZEBRA VINKEN geschreven door Cor Stori maar dat nu geheel is bewerkt en aangepast aan de huidige situatie door de heer P. Kool, secretaris van de speciaalclub Zebra vinken.

Het boek is volledig „bij de tijd“ en daarin worden alle aspecten van de zebra vink kweek uitgebreid behandeld, tot en met de nieuwste kleur slagen. Ook aan de praktische kweek, de verzorging, ziekten en het tentoonstellen is ruim aandacht geschonken. Van harte aanbevolen.

Het boek is verkrijgbaar voor de prijs van f 20,75 bij uw N.B.v.V. Boeken service.

roodmussen

De roodmus, *Carpodacus erythrinus erythrinus*, heeft vijf ondersoorten waarvan er twee in Europa voorkomen. De wijde verspreiding, van Zweden tot Japan, tussen 25 en 68 graden Noorderbreedte en 's winters van Iran tot China en Achter Indië, wijst er op dat hij niet aan een bepaald milieu gebonden is. Meer nog dan de noordelijke roodmussensoorten komt hij voor op akkers en andere in cultuur gebrachte gronden. Sedert ongeveer 1930 breidt de soort zich in Europa verder naar het westen uit en omstreeks 1960 heeft hij zich definitief in delen van Polen, Oost-Duitsland, Zuid-Finland en Zuid-Zweden gevestigd. In 1963 werden door waarnemers, in Finland ongeveer 3000 paren geteld.

Gewoonlijk broeden ze in moerassen met een begroeiing van wilg, els of berk, maar ze worden ook wel aangetroffen in heggen. Het nest wordt laag in een struik gebouwd van twijgjes, grashalmen en veren en is komvormig. Gemiddeld bestaat een legsel uit vijf eieren welke blauw van kleur zijn, bezet met donkerbruine stippen en vlekjes.

In Nederland zijn roodmussen officieel 8 maal waargenomen.

De roodmus is dus duidelijk een in Europa voorkomende soort en de Vogelwet 1936 verbiedt ons dan ook deze vogels te houden.

Er zijn landen waar ze wel gehouden mogen worden en daar wordt met goed succes met deze vogels gekweekt.

Hun hoofdvoedsel bestaat uit zaden en een goed zaadmengsel voor kanaries aangevuld met een rijke variatie aan onkruidzaden is vereist. In de broedtijd nemen ze ook regelmatig wat insecten en vandaar dat het opfokvoer niet alleen uit eivoer maar ook uit universeelvoer aangevuld met insecten zoals meelwormen, regenwormpjes, miereieren, vliegjes etc. dient te bestaan. Ook enig groenvoer mogen ze niet worden onthouden. De broedduur bedraagt ongeveer 12 dagen en alleen het popje broedt.

De geslachten zijn duidelijk te onderscheiden. Op de fraaie kleurfoto is de man afgebeeld. Het verenkleed van het popje vertoont nauwelijks enig rood. Zij is meer olijfbraun met wat lichtere onderdelen. Het rugdek en de vleugelpennen zijn zwaar gepigmenteerd en de vleugels hebben een witachtige spiegel. Als na ongeveer 14 dagen de jongen uitvliegen, gelijken ze volkomen op het popje. Pas tijdens de jeugdruï tekenen de mannetjes zich geleidelijk af en na de jeugdruï bezitten ook zij dat fraai gekleurde rozerode verenpakje.

De roodmus leent zich bijzonder goed voor bastaardering met de kanarie. De gemakkelijkste weg is

man roodmus maal pop kanarie (rood gepigmenteerd) men verkrijgt dan ook de fraaist gekleurde bastaarden.

Een van onze Belgische vrienden schreef daarover het volgende: Begin maart 1976 plaatste ik een roodmusman bij een rode kanariepop in een broedkooi. In het begin was de roodmus erg schuw en het eerste legsel, dat begin april compleet was, bleek onbevruucht te zijn. Ook de tweede ronde leverde niets op. Om de pop wat te sparen gaf ik ze enkele bevruchte kanarie-eieren om haar die te laten uitbroeden en de jongen groot te brengen. De roodmusman zat bij het broeden regelmatig op de rand van het nestje en ook toen de jongen er waren en de pop ze voerde toonde hij nadrukkelijk interesse voor ze. Zelf ging hij er echter niet toe over om ook te voeren. Toen de kanariejongen waren uitgevlogen en reeds in de vlucht waren ondergebracht, liet ik het koppel roodmus en kanarie toch nog in de broedkooi zitten. Eigenlijk zonder een bepaalde opzet want de hoop op bastaarden was al lang vervlogen. Groot was daarom mijn verbazing toen ik op een gegeven dag constateerde dat het kanariepopje op vijf eieren zat te broeden en dat er zelfs drie eieren bevrucht waren. Wat later zijn er twee eieren uitgekomen en één ei bleek afgestorven te zijn. Na twee dagen was het ene bastaardjong dood, het andere groeide probleemloos op. Als voeding verstrekke ik eivoer, gekiemde zaden, muur en kanariezaad. De roodmus gaf ik zo af en toe enkele zonnepitten die hij graag opnam.

Het bastaardjong kwam voortreffelijk door de rui en was best aardig om te zien. Achteraf had ik spijt dat ik de roodmusman niet een rood gepigmenteerde pop als partner had gegeven. Het jong vertoonde nu namelijk enige, overigens kleine, bontplekjes en was dus als tentoonstellingsvogel niet zo geschikt. Ja, je hoort het te weten; vetstof maal pigment geeft veelal bont.

Tekst: Cevab

Foto: C. Scholtz

opkooien en africhten van onze zangkanaries

Door: H. Warmerdam

Een van de mooiste periodes in onze liefhebberij is voor de zangkwekers het beluisteren en het selecteren van zijn vogels. Daarbij stelt de kweker zich dan ongetwijfeld de vraag of hij tijdens de kweek de juiste koppels heeft samengesteld. Een vraag die nu maar vooral ook tijdens de wedstrijd kan worden beantwoord. Overigens zijn de voorbereidingen al bepalend voor de uitslag. Vogels die niet goed zijn afgericht of door de kweker niet optimaal zijn behandeld kunnen, ondanks de goede

kwaliteiten die ze in zich hebben, toch de mist in gaar. Vandaar nu alvast uw aandacht voor deze belangrijk periode. Wanneer moeten we opkooien?

Als de vogels hun toeren beheersen, wanneer er een duidelijke lijn in hun lied zit, is het zover. Voor de meest zangkanaries en zeker voor de waterslagers zal dat ongeveer begin november zijn. Vogels welke te vroeg zijn opgekooid komen veel moeilijker op peil dan wanneer ze opgekooid worden als ze de toeren beheersen. De overgang van de vlucht naar de kooi is voor de vogels erg groot en men krijgt dan toch wel een terugval in de studieperiode. Mijn ervaring is dat vogel welke half november worden opgekooid minder terugvallen dan vogels die een maand eerder, dus half oktober zijn opgekooid. Vele kwekers welke mijn advies in deze opvolgden kunnen dat beamen.

Het africhten van de zangkanarie is een belangrijke fase. Hierbij maakt men nogal eens de fout dat de vogels te vroeg worden uitgezet. Het gevolg is dat ze daar als het ware in hun studie blijven hangen. Als je dergelijke vogels in de keurkamer krijgt dan constateer je meestal dat de inhoud en diepte van het lied wel goed is maar het komt er onvoldoende uit; het is te onsamer hangend. Het gevolg daarvan is dat op de keurlijst wordt vermeld „Vogel is nog in studie”. Wij moeten de vogels niet eerder uit de zangkast halen voordat ze hun toeren, en ik herhaal het nog eens, volledig beheersen. Wij moeten aan ze kunnen horen dat het lied volledig en in een goed tempo wordt gebracht. Het verder africhten is een kwestie van omgang met de vogels. Het vertrouwd maken met mensen en andere omgeving; het verplaatsen naar verschillende hoeken van kamer; het overbrengen naar andere kamers, kortom het wettelijk aan een vreemde omgeving.

Zelf heb ik de ondervinding dat wanneer ik de vogel voor het eerst uitzet 90 procent zingt. Dat eerste uitzetten mag niet langer duren dan ongeveer 10 minuten. Als ik de vogel dan weer terug zet in de zangkast krijgen ze van mij een beetje zaad, appel of eivoet. Na enige tijd weten ze dan dat het zingen beloon wordt. Een vogel is immers ook maar een mens.

Tenslotte nog wat tips. Plaats het zaadbakje rechts en het waterbakje links in de kooi. Zorg dat er in het zaaggeen hele hennep of haver zit. Het drinkwater mag niet te koud zijn. Van tijd tot tijd de vogels met een bloemen spuit wat nat maken, ze missen immers het badwater. Denk ook aan de reinheid van de kooien en let vooral op dat ongedierte geen kans krijgt.

Ik wens u nu al erg veel succes.

Henk van Os Vogelhandel

- Met de grootste sortering vogels van Nederland.
- In- en verkoop van alle soorten gangbare vogels.

Geopend dagelijks van 9 tot 6 uur.
Zondags van 10 tot 1 uur.
Dinsdags gesloten.

Ringdijk 26 - Ridderkerk - Tel. 01804-1 42 92

't KRAAIENEST

Steeds voorradig vele soorten zang- en tropische vogels.

Vele Papegaaien, Kakatoes Ara's, enz.

~~~~~  
Wederverkopers speciale prijzen.  
~~~~~

Koninginneweg 15 - Vaassen Gld. - Tel. 05788-16 38

Elke zon- en feestdag van 10-14 uur vogelshow
→ aan de Deventerstraat 85, Tel. 1503, t.o. R.K. kerk

van groen tot albino de klassieke kleuren de bijkleur van de gepigmenteerde kanarie

Door: H. K. v. d. Wal

In het vorige artikel is getracht uiteen te zetten hoe de gele kleur van de kanarie via een omzettingsproces van luteine in kanarie-xanthopyl in de bevedering terecht komt. Naast een gele bijkleur kan een kanarie ook een oranje-rode bijkleur hebben.

Over deze kleur is in het verleden, maar vaak ook nu nog, veel herrie geweest. Vooral de manier waarop deze kleur heden ten dage veelal in de bevedering wordt gebracht, wekt bij vele vogelliefhebbers weerstanden op. In hoeverre dit terecht is zullen we in de loop van dit artikel aan de orde stellen.

De oranje-rode bijkleur

De oranje-rode bijkleur welke we tegenwoordig veelvuldig bij de kanaries aantreffen is niet een kleur die van oorsprong altijd al in de kanaries aanwezig is geweest. De „wilde kanarie“, de stamvader van alle huidige kanarierassen en soorten, was immers een grauw-groen vogeltje met daarnaast een lichte gele kleur in de bevedering. In z'n bevedering kwam beslist geen oranje-rode kleur voor.

De oranje-rode kleur is in de kanarie gebracht via een gerichte bastaardkweek en wel via een kruising van een rode zwartkop sijs, meestal kapuzensijs genoemd, maal een kanarie. Deze bastaardkweek werd voor zover bekend, reeds in 1920 uitgevoerd maar na 1930 lukte het voor het eerst om vruchtbare bastaardmannen te fokken. Via deze bastaarden is de oranje-rode kleur in kanarie gekomen. Hoe dit mogelijk was is weer op dezelfde manier te beschrijven als die welke bij de uiteenzetting van de gele kleur is toegepast.

Evenals de kanarie, neemt ook de kapuzensijs uit zijn voedsel weer de carotinoidesoort luteine op wel-

ke ook weer wordt omgezet in het reeds genoemde dierlijke, kanarie-xanthopyl waardoor dus gele vetstofkorrels worden gevormd. Maar, in tegenstelling tot de gele kanarie bezit de kapuzensijs ook het vermogen om het luteine om te zetten in de carotinoidesoort canthaxanthine, een voor velen niet onbekende naam.

Als nu luteine omgezet wordt in canthaxanthine, dan zullen in de bevedering rode vetstofkorreltjes worden gevormd.

Uit deze twee, voor de kapuzensijs, volkomen natuurlijke eigenschappen blijkt dus dat in de bevedering zowel de kleur geel als de kleur rood wordt gevormd. Daar de vorming van rode vetstofkorrels de overhand heeft zal de kleur uiterlijk overwegend rood zijn maar in wezen toch tot stand komen onder invloed van een vermenging met gele vetstofkorrels.

Een soort mengkleur dus. Dit moet u even in gedachten houden daar op dit feit ook de naam van de kleur is gebaseerd. Hierop zal straks worden terug gekomen.

Toen men eenmaal in het bezit was van een bastaard man, welke vruchtbaar bleek te zijn, is men verder gegaan met het kruisen van deze man met kanaries. Doordat dit zeer gericht plaats vond, was men na een aantal jaren zover gekomen dat men in het bezit kwam van kanaries die geen enkel kenmerk meer vertoonden van de kapuzensijs. De vogels konden weer als „raszuiver“ worden beschouwd. Wat wel was gebleven, was de eigenschap om luteine om te zetten in canthaxanthine. Op deze wijze was men in het bezit gekomen van kanaries met een oranje-rode bijkleur.

Bewust spreken we steeds van „oranje-rood“ omdat de kleur, zoals reeds is aangetoond in feite uit twee componenten bestaat nl. het gele kanarie xanthopyl en het rode canthaxanthine. Beide soorten vermengen zich in de bevedering en zijn dan verantwoordelijk voor een oranje-rode kleur. Dus niet zuiver rood, vandaar dat we ook niet spreken van rode kanaries hoewel dit, ten onrechte, een ingeburgerde uitdrukking is.

Samenvattend hebben we gezien hoe men er in geslaagd was om een kanarie te fokken die de eigenschap bezat om luteine om te zetten in zowel gele als rode vetstofkorrels wat dan resulteerde in een oranje-

rode bijkleur die ook erfelijk vastgelegd kon worden. Maar ook hier speelt weer het probleem dat de mate waarop de luteine in beide kleuren wordt omgezet niet altijd gelijk is. Vooral in nakomelingen uit kruisingen met gele kanaries bleek de omzetting in gele vetstofkorrels de overhand te hebben waardoor de kleur oranje werd.

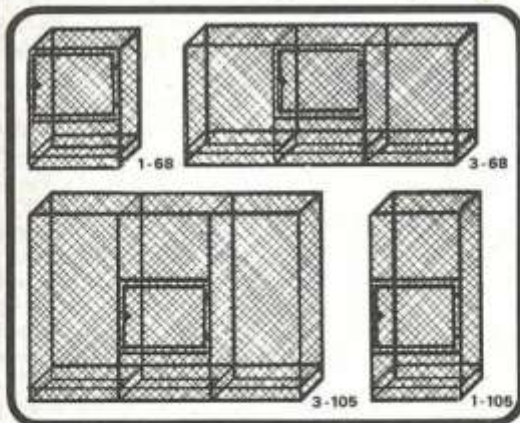
Al vrij gauw kwam men er achter dat de omzetting in rode vetstofkorrels kon worden gestimuleerd door ander dan tot dan toe gebruikelijk groenvoer te verstrekken. Het bleek dat in o.a. rozenbottels en vooral peen een carotinoidesoort voorkwam die populair aangeduid werd als caroteen. Dit caroteen heeft als eigenschap dat de omzetting in canthaxanthine wordt versterkt waardoor de oranje-rode kleur in tint verdiept wordt, temeer daar de caroteen geen invloed uitoefent op de omzetting in gele vetstofkorrels.

Hier eenmaal achter gekomen zijnde, en ook toegepast, begonnen ook de protesten los te komen. Immers, de ene fokker die z'n or. rode vogels uitsluitend het sap van de peen als „drinkwater“ ging verstrekken, had veel mooiere vogels dan de fokker die dit niet deed omdat hij deze voedermethode als onnatuurlijk, ja zelfs vaak als misdadig beschouwde. Helemaal ten onrechte waren deze protesten niet daar op deze wijze bepaalde vitaminen (A) werden overgedoseerd waardoor de gezondheid van de vogels nadelig werd beïnvloed en dat kan en mag nooit de bedoeling van onze hobby zijn. Het verstrekken van groenvoer met een hoog caroteengehalte heeft geen invloed op de bijkleur van de gele kanaries daar zij immers de eigenschap om rode vetstofkorrels te vormen missen, het gevaar van overdosering blijft uiteraard wel aanwezig.

Behalve dat men had ontdekt dat vooral peen een kleurverdiepend effect had op de oranje-rode bijkleur, kwam men er ook al vrij gauw achter dat er nog andere middelen waren om een fraaie or.-rode kleur in de bevedering te brengen. Vooral de Engelse Postuurkwekers maakten gebruik van o.a. gemalen cayenne peper. In dit poeder zit het carotinoïde capxanthine welke de eigenschap bezit om direkt, dus buiten het omzettingsproces in de vogel om, een oranje kleur in de bevedering te brengen.

De Paradiso-Zelfbouw Volières zijn een kwaliteitsproduct van Hulskamp. Perfekt van materiaal in afwerking en vormgeving.

Materiaal: dof zwart, slagvast geëpoxeerd staal en roestbestendig.

Voor papegaaien, agapornissen, enz. leveren wij een speciale kooi van zwaarder gelast staaldraad, verchroomd en/of vermestigd.

Afwerking: waterdichte aluminium schuif/afvalladen en perfect sluitende glasplaten voorkomen

morsen, bevorderen hygiëne en garanderen veilige sluiting.

Vormgeving: strak en estetisch, waardoor geen zicht-belemmering. De Paradiso-Volières zijn een sierraad in de huiskamer.

Deze Hulskamp Zelfbouw-Volières zijn snel en gemakkelijk (zonder gereedschap!) uit te breiden en onbeperkt koppelbaar, waardoor talloze variaties mogelijk zijn.

Vraag folder of nadere informatie bij:

Metaalwarenfabriek Hulskamp B.V., Komeco-Division Postbus 52, Alkmaar, tel. 072-127127

de rose spreeuw

Foto en tekst: Petr. Podpera,
Praag, Tsjecho-Slowakije
Vertaling/bewerking: M. Lejeune

De rose spreeuw, *Pastor Roseus* (en niet roze spreeuw) is een neefje van onze alombekende spreeuw, *Sturnus vulgaris*. Zijn woongebied strek zich uit van Bulgarije en Roemenië in oostelijke richting, door de Oekraïne tot in Centraal-Azië. In zuidelijke richting strekt het zich uit over Irak, Iran, Afghanistan en Pakistan. Hij is een trekvogel die zijn winterkwartieren heeft van noordelijk Arabië tot Sri Lanka (Colombo). De afbeelding stelt een wijfje voor; het mannetje is opvallender getekend: prachtig zacht roze met een glanzende zwarte kop, hals vleugels en staart.

De rose spreeuw is een bewoner van grasachtige gebieden, steppen en woestijnen. Zijn levelingsgerecht vormen de sprinkhanen. De rose spreeuwer broeden meestal in kolonies, maar deze kunnen van jaar tot jaar van nestplaats veranderen. Het nest is een slordige massa dor gras, bladeren en stengeltjes en wordt bekleed met fijne worteltjes, verer en haar. Als nestplaats dienen holen in rotsen nissen in muren, onder steenhopen enz. Een compleet legsel bestaat uit vier tot zes eieren, die lichtblauw van kleur zijn en glad en zeer glanzend. Als kooivogel moeten de rose spreeuwen een vorstvrije ruimte hebben. Als voer krijgen ze insecten, meelwormen en vruchten. Hij is alleen geschikt voor grote vogelverblijven, maar mag in ons land in gevangenschap niet worden gehouden.

ervaringen met afrikaanse soorten geslaagde kweek met grijskopastrilden

(*Nigrita canicapilla*)

Tekst: M. Th. Ammer
Foto's: C. Scholz

een wereldprimeur

Deze 13 cm lange vogel is van onderen geheel zwart met ook voorhoofd, wangen en staart zijn zwart. De kop en nek zijn grijs, gescheiden van het zwart door een witte lijn. De rug is grijs, lichter wordend naar de stuit. De vleugels zijn zwart met witte vlekjes. De ogen zijn rood, de snavel zwart en de poten bruin.

Ze hebben fijne haarachtige veren op de nek welke bijna niet opvallen en het is mij niet bekend waar deze voor dienen.

Er is geen uiterlijk geslachtsverschil. De jonge vogels zijn geheel antracietgrijs en hebben bruine ogen. De helft van de nominaatvorm *Nigrita c. canicapilla* zijn er nog zes ondersoorten beschreven welke voorkomen in de beboste gebieden van Afrika van Sierre Leone in het westen tot zuid Soedan, Uganda en de bergwouden van Kenya en Tanzania in het oosten en zuidwaarts tot noord Angola.

Ze houden zich vaak op in de buurt van nederzettingen

maar worden toch niet zo vaak gezien omdat ze hun voedsel meestal in de boomtoppen verzamelen en zelden op de grond komen.

Hun voedsel bestaat uit insecten en fruit maar beslist geen zaad. Ook schijnen ze wel het vruchtvlees van de oliepalmmoot te eten maar zelf heb ik dat nooit gezien. Het nest is bolvormig en nog al slordig met een ingang opzij. Het is gemaakt van heel fijne palmvezels. Er worden drie tot vijf witte eitjes gelegd.

De nesten welke door mij zelf gevonden zijn, zaten meestal in citrusbomen vlak bij en ook wel in dorpjes en zelfs wel midden op een drukke markt op nog geen vijf meter boven de grond.

Bij de balts gaat het mannetje hoog op de poten staan, steekt de kop omhoog en beweegt deze heen en weer. Hierna steekt hij de kop naar voren en maakt hiermee snelle trillende bewegingen waarna hij een reeks hoge fluittonen laat horen. De ogen worden tijdens de balts nog feller rood. Vaak wordt hierbij ook een stukje nestmateriaal in de snavel geklemd.

Al vanaf 1962 werden door mij in Nigeria Grijskopastrilden gehouden. Dit waren dan bijna altijd jonge vogels die door de lokale jeugd uit het nest waren genomen en door mijn vrouw met de hand werden grootgebracht waarna ze verder in de verschillende volières met een gevarieerde bevolking van honingvogels tot rallen en baardvogels werden gehuisvest.

In Afrika zijn door mij nooit serieuze broedpogingen ondernomen. In 1975 kwamen wij naar Nederland en nam ik een gedeelte van mijn vogelbestand mee waaronder ook zes Grijskopastrilden.

Ik ben altijd al van plan geweest om te proberen of het mogelijk was met deze soort te kweken.

Daar ik in mijn nieuwe huis in Nederland geen ruimte had voor het houden van vogels werden ze de eerste twee jaar samen met de andere vogels ondergebracht in verschillende kooien en kleine volières die boven op elkaar gestapeld waren en daar ze onderling nog al onverdraagzaam zijn moesten ze nog al eens van kooi wisselen als de ruzies weer te hoog op liepen.

Vanwege de regelmatige vechtpartijen was ik zelfs bang dat ik alleen maar mannetjes had maar dit bleek gelukkig niet het geval en nu weet ik dat er tenminste twee poppen bij waren.

Eén vogel heb ik kort na aankomst aan een kennis geleend voor wie ik een paar jaar eerder ook al eens een paartje had mee genomen en waar er intussen een van was dood gegaan.

Van de overgebleven vijf is er een half jaar geleden een dood gegaan.

Begin juni 1977 was mijn zelfgebouwde vogel- en plantenruimte klaar en gingen de vogels in de verschillende volières welke alle 1 m breed, 2 m diep en 2,25 m hoog zijn.

De bodem bestaat uit zand en bladaarde met hier en daar een plant en struikje.

Het dak van de vogelruimte is van glas zodat er alleen

in de winter bijgelicht moet worden om de dag kunstmatig te verlengen.

De temperatuur komt 's winters niet onder de 20 graden Celcius maar kan op warme zomerse dagen oplopen tot 37 graden.

Daar ik niet wist welke de mannen en welke de poppen waren heb ik er eerst twee per volière gedaan samen met andere vogels.

Sommige mannen waren trouwens makkelijk te herkennen daar ze regelmatig baltsten ook toen ze nog in kleine kooien zaten en daar ze vrij tam zijn baltsten ze ook voor personen.

Daar een dominerende man echter ook wel voor een andere man baltst en die andere dan zijn snavel niet open doet en mannen en poppen ook vaak vechten is het bijna niet mogelijk om er zeker van te zijn dat een van de vogels een pop is voordat er eieren zijn.

Het voedsel dat altijd door mijn vrouw wordt klaargemaakt bevat de volgende ingrediënten welke gemalen en goed door elkaar gemengd worden: appel, tomaat, hard gekookt eigeel, universeelvoer, Bambix babyvoeding, runderhart, brood, pinda's, eierschalen en gistocal. Zaad nemen ze bij mij nooit hoewel het wel altijd ter beschikking staat. Dagelijks krijgen ze een paar meelwormen. Ook drinken ze graag van de vloeibare voeding voor de nectarvogels maar hiervan krijgen ze niet te veel omdat ze anders het vaste voer niet meer aanraken.

Ik had verschillende nestkastjes opgehangen en de mannen sleepten constant met nestmateriaal maar van het bouwen van een behoorlijk nest kwam niet veel terecht want het viel net zo snel weer uit de kastjes als zij het aandroegen. Ik heb toen zelf in een van de kastjes van droog gras een nest gevormd.

Eind vorig jaar toen ik het nest inspecteerde lagen er drie eitjes in. Ik wist nu in ieder geval zeker dat ik een pop had.

Hoewel er overdag wel vaak een vogel op het nest zat waren ze er 's avonds meestal allebei uit en op gegeven ogenblik waren de eieren verdwenen.

Daar ze de volière deelden met een paar Maskerweve (*Hyphanturgus brachypterus*) en ik bang was dat de boel verstoorden heb ik deze er uit gevangen en hadden ze nu de volière alleen.

Er werden nog een keer eieren gelegd maar ook de werden niet goed bebroed en verdwenen.

Op 22 januari zag mijn vrouw dat de pop op de grond lag en vreselijk door de man op de kop gepikt werd. Zij zette haar toen in een kooi apart en zes uur later liet de pop een ei van de stok op de bodem van de kooi vallen waar het brak. Bij inspectie bleken er nu drie eieren in het nest te liggen.

Ik had me intussen een span Japanse meeuwen aangeschaft en heb de eieren daar onder gelegd. Na ongeveer twaalf dagen kwamen ze alle drie uit. Helaas weigerden de meeuwen iets anders te eten dan zaad dus besloten we te proberen de jongen met de hand groot te brengen wat mislukte want al na een dag waren ze dood.

Dit viel ons wel een beetje tegen omdat het echt niet zo moeilijk is om zelf Grijskopastrilden groot te brengen en het mijn vrouw in Nigeria meerdere keren gelukt is. Waarschijnlijk komt dit doordat in Afrika een groot gedeelte van het opfokvoer uit papaya bestond wat hiervoor vervangen werd door appel.

De pop heb ik een maand apart laten zitten om we op krachten te komen. Bij de man heb ik een andere vogel gezet waarvan ik dacht dat het misschien een pop was en dit bleek juist want ook nu werden weer eieren gelegd die echter ook weer niet goed bebroed werden. Eind februari heb ik drie eieren in het nest gehaald en onder de meeuwen gelegd. Twee dagen kwamen ze uit. Dit betekent dat ze door de Grijskopastrilden toch een dag of vier goed bebroed moeten zijn geweest.

De meeuwen waren intussen gewend aan zacht voer en namen ook volop meelwormen en rode muggenlarven.

Onder het zelfde paar meeuwen had ik ook een van het stel Brilwevers (*Ploceus Ocularis*) gelegd die op de grond in de volière lag. Toen de Grijskopastrilden drie dagen oud waren kwam ook dit ei uit. Helaas ging dit jong de volgende dag al dood en achteraf had hem beter uit het nest kunnen halen om met de hand op te fokken. Toen de dag daarop ook een van de Grijskopjes dood was begon ik een beetje te wanhopig maar gelukkig ging verder alles goed en de meeuwen brachten de overgebleven twee jongen groot en deze zijn nu geheel zelfstandig.

Na een maand heb ik de eerste pop in een andere volière gedaan bij een man die nu al zes maanden lang niets anders doet als baltsten en ook wel goede nesten bouwt maar ze negeert hem volkomen.

Uit het voorgaande blijkt dat Grijskopastrilden sterke vogels zijn die bij de juiste voeding en verzorging gevangenschap jaren in leven kunnen blijven. Het samenstellen van een paar en het kweken is echt niet zo gemakkelijk.

Mochten er onder de lezers personen zijn welke in bezit zijn of ervaring hebben met deze of een van de drie andere Nigrita soorten dan verzoek ik hun zich met mij in verbinding te stellen voor het uitwisselen van ervaringen.

Pietpraat over het komende tentoonstellingsseizoen

og ongeveer drie maanden ligt dat tentoonstellingsseizoen van ons verderd, in allereerste instantie komt deze pietpraat dan zeker wat te vroeg. Dat lijkt inderdaad zo, toch gaag ik het te betwijfelen of dit artikel op een later tijdstip geplaatst kan worden. Men moet van de drie maanden al acht weken trekken, die acht weken heeft dere liefhebber nodig om eventuele bevederingsgebreken te corrigeren. Dan moeten er nog eens twee weken afgetrokken worden en een ieder de gelegenheid te geven het beschikbare materiaal te observeren en tegen elkaar af te weeten, dan resten nog slechts twee weken. Die twee weken zijn beslist onvoldoende omdat deze Onze Vogels uitkomt in de vakantietijd, niet dereen kan onmiddellijk de inhoud van ons voortreffelijke maandblad ter ziele nemen. Net wat ik dacht, laten over het tentoonstellingsseizoen moet nu gebeuren, ofwel, de tijd dringt. De zaal en de keurmeesters zijn op dit tijdstip wel vastgelegd, het afdelingsbestuur heeft zich al wel eens het hoofd gebroken over de komende TT. Toch moet er nog een zeker nog veel werk verzet worden voor dat de TT draait, het materiaal moet worden gecontroleerd en eventueel gerepareerd, kooien moeten worden schoongemaakt en/of geveerd, pas als dat alles gebeurd is kunnen de vogels erin. Geacht verenigingsbestuur, zet a.u.b. geen stellingen voor de ramen, daar moeten de keurmeesters zitten! Als er in verband met de ruimte persé stellingen voor de zaal raam moeten komen doe dat na de keuring, meestal is dit eenvoudig realiseerbaar. Vanzelfsprekend worden vogels met kleurgenen en vogels met gekleurde rinnen niet geaccepteerd door het TT-bestuur, zulke vogels mogen immers niet worden voorgedragen, dat staan gekeurd. Vuile kooien en

zieke vogels kunnen gelijk weer mee naar huis, wat anders? De tentoonstelling is het jaarlijkse visitekaartje van de vereniging, laat dat glanzende visitekaartje dan niet bezoedelen door vuile kooien etc. te accepteren. Hoewel dat steeds geprobeerd wordt zijn voor zulke dingen geen geldige excuses te bedenken! Het zou tegenover het bestuur erg hoffelijk zijn als de inzenders zich de moeite zouden willen getroosten om hun vogels in de juiste klasse in te schrijven, pas dan is het mogelijk om veel werkzaamheden aan de catalogus reeds van tevoren te verrichten. Indien u daar zelf niet uitkomt vraag dan de hulp van een ander lid, verenigingen zijn er om te helpen elkaar nietwaar. Het is sowieso verstandig om anderen eens naar uw vogels te laten kijken, twee zien nu eenmaal meer dan één! Vogeltentoonstellingen zijn wel degelijk competities tussen inzenders, gelukkig behoeven in onze sport zelden gele of rode kaarten getrokken te worden. Hetgeen echter niet inhoudt dat dat niet zou kunnen, als een vogel op ongeoorloofde wijze bijgewerkt is krijgt u heus een rode kaart. Net als bij voetbal zal dat het publiek niet ontgaan, bespaar uzelf die onverkwikkelijke affaire. Als een kleurkanarie minder dan tachtig punten krijgt moet u dat beschouwen als een gele kaart, die kaart is dan niet voor de vogel maar voor de inzender! Dat is logisch, de vogel in kwestie kan er weinig aan doen dat hij/zij er zo slecht bijzit, de inzender veel, zo niet alles. Het is mogelijk om vogels zo uit de volière in de tentoonstellingskooi te doen en gelijk in te brengen, de kans dat u op deze wijze een gave vogel op de TT brengt is feitelijk nihil, nulkommanul heet dat. Kooi uw tentoonstellingscandidaten acht weken voor de inbrengdatum op in de broedkooien, controleer de bevedering van vleu-

gels en staart. Wanneer zich daarin gebroken pennen bevinden is het een kleine moeite om uiterst behoedzaam die gebroken pennen te verwijderen, op de dag van inbreng zijn die pennen dan weer in hun volle glorie aanwezig. Ook het afgelopen tentoonstellingsseizoen heb ik weer veel en veel te veel vogels met bevederingsgebreken gezien, in negen van de tien gevallen kwamen die vogels zo uit de volière, jammer. Buitendien zijn die vogels dan ook nog erg schuw, dus, nog niet aan de TT-kooi gewend, alweer onnodig puntenverlies. Als u een week in het ziekenhuis heeft gelegen op zaal en u komt dan thuis vindt u het huis maar zo verschrikkelijk klein, wat zou u denken dat uw vogel denkt als hij vanuit z'n riante volière ineens in de tentoonstellingskooi wordt ondergebracht? Precies hetzelfde! Tentoonstellingsvogels moeten zich goed thuisvoelen in de tentoonstellingskooi, dan pas gedraagt de vogel zich zoals het behoort. Vroeg beginnen is het halve werk! Als bij roodfactorigen beschadigde pennen verwijderd zijn moet wel de gebruikte kleurstimulans verstrekt worden tot die veer weer uitgegroeid is, als dat wordt nagelaten brengt u gegarandeerd een niet éénkleurige vogel op de tentoonstelling. Zo, dat was dat. Meestal eindig ik een pietpraat met de vermelding van het volgende onderwerp, dat is nu niet het geval. Waarom niet? Omdat dit voorlopig de laatste pietpraat was, u zult me een tijdje moeten missen (of niet). Andere dingen moeten ook worden gedaan, vandaar. Het voorlopig laatste advies dat ik u geef is het volgende. Wees dit jaar extra zuinig op uw toppers, de komende wereldkampioenschappen worden in Nederland gehouden, zorg dat je d'r bij bent! Gegroet!!

Door: J. Kuiper

Snijroos „Jaminuette“

Stevig aangebonden stamroos

Grasranden

Het maaien, afsteken en bijknippen van de randen van het gazon is een tamelijk precies en tijdrovend werkje. Wilt u dat onderhoud wat vereenvoudigen dan is het zinvol langs de gazonrand een „pad“ van tegels te leggen. De planten in de border zullen de rand speels overgroeien

en het maaien is een stuk eenvoudiger geworden. Leent uw tuin zich niet voor zo'n rand of vindt u het niet mooi, dan kunt u ook een plastic gazonrand in de grond aanbrengen. Daardoor groeien de wortels van de grasplanten evenmin de border in, het afsteken komt te verval-

Een grasband kan geheel onzichtbaar worden aangebra

over bloemen en planten

Tekst en foto's: Julia Voskuil

len en het bijknippen is gemakkeker. Omdat het gras hoger moet gen dan de border is het wergwken van zo'n rand niet zo moeil **Zandbak, géén kattebak!** Kinderen spelen graag met zand een zandbak in de tuin is dan c een waardevol attribuut voor e

Onkruiden

Schadelijke onkruiden

Deze maand eens geen „gezonde” kruidsoort maar enkele planten die schadelijk voor de vogels kunnen zijn.

Het is natuurlijk verkeerd als men het veld ingaat en zomaar links en rechts een handvol onkruid plukt. Grote kans bestaat er dan dat er verkeerde planten tussen zitten.

Afwisseling in het groenvoer is noodzakelijk, maar dan wel goede! Trouwens, vogels die voldoende groen krijgen laten het gevaarlijke, vaak giftige onkruid zelf wel liggen. Een van deze kwalijke soorten is de Guichelheil (*Anagallis arvensis*).

Op het eerste gezicht heeft de plant veel weg van het overbekende muur. De bloemetjes van Guichelheil geven ons echter direct de oplossing: Zij zijn rood!

Een ander kenmerk is de gespikkelde onderzijde van het blad. Een goede raad: Als u twijfelt, loop er dan voorbij en kijk een volgende

keer of de plant al bloeit. Vergissing is dan uitgesloten.

Een ander schadelijk onkruid is de boterbloem. Vogels zijn doorgaans zelf wel zo wijs om voor deze plant „hun neus op te halen”.

Dat zullen ze ook wel voor de zwarte nachtschade doen. Deze *Solanum*soort en alle daarbij behorende soorten als bijvoorbeeld de Bitterzoet, zijn beslist af te raden.

Zoals reeds gezegd: De vogels laten het meestal zelf wel voor wat het is, maar voorkomen is beter dan genezen!

P. J. de Penning

Guichelheil

Nachtschade

zinnen met kroost tot zo'n jaar of tien. Maar even graag als kinderen dat zand klederen doen katten erin behoefte in. Katten zijn best lief, maar dát is bijzonder vies. Daarom moet een zandbak altijd worden afgedekt, liefst met gaas, dat zon en lucht een reinigende werking kunnen uitoefenen. Bovendien moet het zand gemakkelijk tegengte vegen zijn, regenwater moet voldoende snel wegzakken (met een draineren!) en planten en grasvelden niet in de directe nabijheid ophangen. Een zonnige plek, niet te dicht bij het huis is het beste.

Rozen zijn dankbare snijbloemen en niet duur. Koop eens een bosje rozen. Dit aardige roosje — Lamiroosje — laat zich ook nog drogen, en sloop omgekeerd ophangen! Wilt u het echter „normaal” gebruiken,

dan is een 3-tal tips van belang: 1) onderkant van de steel schuin aansnijden 2) bladeren afbreken of afsnijden voor zover ze in het water komen 3) snijbloemenvoedsel gebruiken.

Stamrozen zijn ruimtewinners, want aan de voet van hun stam kunnen tal van planten groeien (lavendel of kattekruid bijvoorbeeld, met grijze blaadjes), iets voor een balkon dus óók! Controleer steeds of de stam voldoende steun heeft van een sterke tonkinstok, goed aangebonden.

Uitgebloeide bloemen regelmatig uitknippen tot op een zgn. vijfblad (blad met 5 „blaadjes” — zgn. gedeeld blad). Deze roos — Criterion — is een sterke groeier. De geurende bloemen zitten er wel tot de winter aan.

Bureau Voorlichting Bloemen en Planten

Exotische vogels als huisdieren? Ja of nee?

I de betekenis van de vogelhouderij voor vogelhouders

t houden van 'exotische' vogels voor veel mensen een intensieve tijdsbesteding geworden. Dit is niet alleen al blijken uit het feit dat er meer dan 43.000 vogelliefhebbers georganiseerd zijn in de grote Nederlandse vereniging, de 'Nederlandse Bond voor Vogelliefhebbers'; naast deze bond zijn er nog vele kleinere verenigingen, die samen ook enkele duizenden leden tellen.

Door de meer serieuze vogelliefhebber kan het intensief bezig zijn met de vogelhouderij een boeiende gelegenheid zijn en een dankbare manier om zijn vrije tijd te nutten. Ruwweg valt binnen deze door mij zo genoemde — „Intensieve Vogelhouderij” nog een onderscheid te maken tussen een „**Expliciet Doelgerichte**” en een „**Niet Expliciet Doelgerichte**” vorm. Bij de eerstgenoemde vorm versta ik die vorm van vogelhouderij waarbij doelgerichte kweek centraal staat. Voor doelgerichte kweek is men uitgebreide kennis en ervaring nodig op het gebied van huisvesing, voeding, verzorging, gedrag en eijkheidsleer om tot goede resultaten te kunnen komen. Omdat het bouwen van zo'n kennis en ervaring beslist geen sinecure is en daarom veel tijd mee gemoed zien we dat bij doelgerichte kweek de kwekers zich meestal specialiseren in het kweken van slechts één of enkele soorten (**specialisatie**). Veel van deze kwekers zijn dan ook aangesloten bij zogenaamde specialclubs.

„Niet Expliciet Doelgerichte intensieve Vogelhouderij” versta ik als een sterk vereenvoudigd gezegd — dat het erop na houden van een gezelschapsvolière, waarin verschillende leuk of bont gekleurde vogels worden gehouden; de kweek staat hierbij dus niet centraal; eventuele voortplantingsresultaten zijn eerder een plezierige bijkomstigheid. Desondanks reken ik deze vorm van vogelhouderij tot de „In-

tensieve Vogelhouderij”, omdat het onderhouden van een gezelschapsvolière toch wel het een en ander van de vogelhouder vergt: hij dient te weten welke soorten hij wél en welke hij niét bij elkaar kan zetten, welke soorten voeders hij dient te verstrekken, welke soorten wél en welke géén koude kunnen verdragen, welke soort beplanting geschikt is, enz., enz. Helaas moet ik hierbij echter tegelijkertijd opmerken dat veel vogelhouders pas na veel schade en schande wijs zijn geworden op dit gebied; schade en schande betekent op dit gebied onnodig dode vogels en wij dienen ons te realiseren dat wij te maken hebben met levende wezens die geheel van ons afhankelijk zijn. We zullen het dan ook maar niet hebben over de vogelhouders die ondanks veel schade en schande nooit wijs zullen worden en die hun verliezen simpelweg maar steeds weer aanvullen met nieuwe aankoop. Onnodige verliezen door onkunde en onwetendheid kunnen grotendeels voorkomen worden door zich van tevoren goed te oriënteren in de vele boeken en boekwerken die op het gebied van de vogelliefhebberij zijn verschenen.

Ook binnen deze Niet Expliciet Doelgerichte vorm zien we een zekere mate van specialisatie optreden: sommige vogelhouders houden slechts de meer eenvoudig te houden soorten, maar sommigen leggen zich erop toe om moeilijk te houden soorten te houden, zoals kolibri's of andere honing-etende soorten, en insecten- of vruchten-etende soorten.

Het is duidelijk dat als er sprake is van een „Intensieve Vogelhouderij” er ook sprake moet zijn van een „**Extensieve Vogelhouderij**”: hieronder versta ik dan die vorm van vogelhouderij, waarbij één of enkele kanarie(s), parkietje(s), zebra-vinkje(s), of een papegaai, beo, japanse nachtegaal, enz., enz. als kooivogel worden gehouden. Hier speelt meer de gezelschap die men van een vo-

gel ondervindt, maar in sommige gevallen ook status een belangrijke rol.

In hoofdstuk I (inleiding) heb ik gesproken over de verschillende belangen die een rol spelen bij het verschijnsel van de vogelhouderij, waaronder dus ook de belangen van de vogelhouders. Ik vind het echter niet zo plezierig om in dit verband te spreken van „belangen”: een belang is namelijk iets dat tot voordeel strekt en de praktijk wijst vaak uit dat wanneer iemand ergens zijn voordeel mee doet, er vaak een ander wordt benadeeld, en dit kan alleen maar weer tot conflicten leiden. Door te spreken over belangen bevestigen we automatisch dat de betreffende personen gelijk hebben bij wat ze doen, we rechtvaardigen hun handelen als vanzelfsprekend. Liever zou ik dan ook „het belang van de vogelhouders” willen vertalen in: „Waarom (met welk doel of door welke oorzaak) houden mensen vogels als huisdieren?”

Deze formulering brengt de hele kwestie in een totaal ander daglicht, want in feite vormt deze vraag slechts een deelvraag van: „Waarom houden mensen huisdieren?” Om deze vraag te beantwoorden moeten we dus weten wat de oorzaak is van dit verschijnsel en wat het doel daarvan is. Pas als we deze antwoorden weten, kunnen we mijns inziens pas „de belangen” van de vogelhouders objectief beschouwen en afwegen tegen andere belangen. Het vervelende is dat er nauwelijks iets bekend is hierover. Natuurlijk hebben we allemaal wel een zeker idee hierover, maar wetenschappelijk gezien is op dit gebied nog maar heel weinig onderzocht. Voorziet de vogelhouderij in de behoefte om vrije tijd zinvol te besteden? Vormt de vogelhouderij als hobby een middel om spanningen tijdens het werk af te reageren, een middel dus om juist te ontspannen? Voorziet de vogelhouderij in de behoefte om een stukje levende

natuur om zich heen te hebben in deze wereld van glas en beton en toenemende verstedelijking? Voorziet de vogelhouderij in de behoefte aan gezelschap, wanneer iemand daarvan verstoken is (alleenstaanden, bejaarden, gezinnen zonder kinderen of gezinnen zonder contacten met burens, vrienden of familieleden?)

Over de rol van de hond als huisdier in onze huidige maatschappij is al het een en ander bekend; de hond is niet alleen nog maar een gebruiksdiertje (sledehond, waakhond, jachthond, enz.), maar bovendien een trouwe metgezel geworden; niet voor niets spreekt men hier van een gezelschapsdier! In de Verenigde Staten zijn zelfs verbluffende resultaten behaald bij de psychotherapie (het genezen van psychisch gestoorde mensen) door middel van honden als gezelschapsdier (1).

Vervullen vogels dezelfde rol of kunnen zij deze zelfde rol vervullen? In Engeland is aangetoond dat het houden van een grasparkietje als huisdier het isolement en de vereenzaming van alleenstaande bejaarden kan verlichten, zelfs zodanig dat deze bejaarden soms ook weer contacten kregen met andere mensen. Het grasparkietje dat deze bejaarden van de onderzoekers kregen bleek in sommige gevallen zelfs een betere remedie dan een televisie, die aan een andere groep bejaarden werd gegeven. 's Avonds kan je passief naar de t.v. zitten kijken, maar als je een vogel als huisdier hebt zul je o.a. voor voer moeten zorgen en daarvoor de deur uit moeten; als je er niets van af weet zul je moeten informeren wat voor soort voer een grasparkiet nodig heeft, hoe je zo'n diertje moet

verzorgen, enz.; kortom door middel van dit grasparkietje kwamen sommige van deze bejaarden weer in contact met andere mensen. Sommige bejaarden hebben zelfs nadien min of meer een hobby hiervan gemaakt (1).

Veel meer is er over de rol die vogels als huisdier vervullen niet bekend. Maar als dierenarts heb ik óók de ervaring dat vogels als huisdieren voor de mens erg veel kunnen betekenen: hoe verklaar je anders dat iemand voor tientallen gulden „verdoktert” aan een grasparkiet, terwijl je voor datzelfde geld er wel vijf nieuwe voor had kunnen kopen?

Ik hoop dat ik heb duidelijk kunnen maken dat voor het formuleren van de „belangen” van de vogelhouders nodig is dat we het verschijnsel van de vogelhouderij moeten verklaren; maatschappelijke factoren spelen hierbij waarschijnlijk een grote rol, maar in hoeverre, daarnaar zal verder onderzoek moeten worden gedaan, niet alleen omdat daardoor tegemoet gekomen kan worden aan de vogelhouders, maar ook omdat daardoor een beter inzicht kan ontstaan in het functioneren van onze huidige samenleving.

Literatuur

1) Mugford, R. A., M Comisky, J. G. *Some recent work on the psychotherapeutic value of cage birds with old people.* In: Ballière Tindall. *Pet animals and society.* London: R. S. Anderson 1975.

Door: Rob Stolk, dierenarts

COM-Wereld- kampioenschappen Breda

De inzendingen voor deze kampioenschappen zullen worden gelimiteerd. Vooruitlopend op de besluiten van het COM-bestuur, welke in september vergadert, zijn de volgende limieten vastgesteld:

Harzers: 2 stam of 1 stam en 3 enk.
Waterslagers: idem; **Kleurkanari** (per hoofdgroep): 1 stam en/of enk.; **Postuurkanaries** (per ras): stam en/of 3 enk.; **Zebra-vinken:** stam of 1 stam en 3 enk.; **Japan meeuwen:** idem; **Mutaties tropen:** idem; **Tropen zaadeters tot rode kardinaal:** 1 stam en/of 3 enk. per soort
Grotere tropen en vruchten- en insecteneters: geen stammen, enkelingen ongelimiteerd; **Europese vogelstammen** en enk. ongelimiteerd
Bastaarden: 1 stam en/of 3 enk. per groep; **Grasparkieten:** 1 stam en 3 enk.; **Agaporniden:** idem; **Graparkieten:** idem; **Tropische duifjes:** idem en **Kwartels:** idem.

Inzenders mogen in totaal niet meer dan 20 vogels inschrijven. **Inschrijfgeld f 7,50 per vogel; Katalog f 5,-.** In het novembernummer zullen u uitgebreid worden geïnformeerd.

N.B.v.V. Kalender 1979

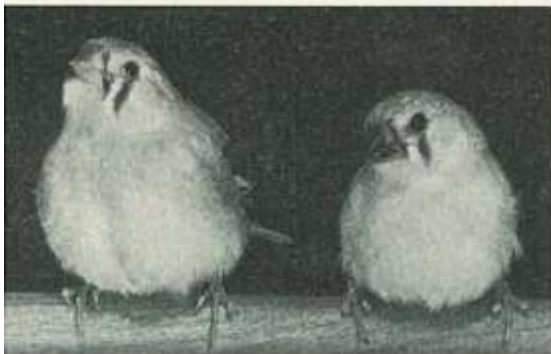
Wees er vlug bij en bestel gelijk met uw ringen weer zo'n prachtige vogelkalender.

Vastgestelde verkoopprijs f 5,00 (Bfr. 80,-).

Voor afdelingen bij 10 of méér exemplaren slechts f 3,25 per exemplaar.

Wat lezers schrijven

rec. zilver zebravink

Als reactie op het artikeltje van de hand van de heer Klören uit Soest betreffende de recessief zilver zebravink (blz. 179 O.V.) gaarne het volgende:

Allega Klören tracht aan te tonen middels een kweektslag dat de zogenaamde rec. zilver zebravink eigenlijk een grijze isabel is. Ik wil in dit schrijven niet trachten aan te tonen dat dit niet het geval is. Wel wil ik bij het geschrevene enige kanttekeningen maken.

Op het gestelde in „wat lezers schrijven juist zijn“, dan zou de kweek van „grijze“ isabellen een verruiming in van het kleurenbestand bij onze zebra's. Omdat ik deze kleurslag al wat langer bezit zijn mij natuurlijk ook al meer uiterlijke verschijningsvormen bekend.

Deze zijn vogels die bijna geen borsttekening laten zien en vogels die deze tekening voor ongeveer 50 % opgebleekt inwezig hebben.

Bij de echte isabellen zien we alle vogels met een erg zijdelijke wang/flanktekening en geen borsttekening. Vogels met zoveel borsttekening als bij de grijze isabel komen bijna niet voor. We weten in de verste verte nog niet hoe of de grijze isabelkleur vererft tegenover de isabel die we al kennen. Het meest logische zou het zijn dat de meest dominante (overheersend) kleur, te weten het grijs, de overhand zou hebben boven de opgebleekte 'uine' kleur. Bij de kweekuitslag van de heer Klören is het echter het tegenovergestelde. Zonder te willen zeggen dat deze recessief zilver niet zeer nauw verwant is aan de isabel zou ik dan ook gaarne een andere kweekwijze dan die van de heer Klören willen aanbevelen voor deze kleurslag en wel via grijs. We moeten deze vogels immers de grijze grondkleur hebben ver van bruin isabel houden.

Ok zou ik eigenlijk hetzelfde naschrift als van de heer Oppenborn in O.V. blz. 157 willen gebruiken, n.l. dat men als keurmeester niet te snel moet stellen, met iets dat geheel nieuw is, dat men er niet zo gelukkig mee is. Dit in sommigen onder ons de motivering ontnemen om een reeds ingeslagen weg door te gaan.

D. J. v. d. Molen

gefriseerde Japanse Meeuwen

Gaarne wil ik nog even terugkomen op het artikeltje van heer Oppenborn in Onze Vogels van 4-78, waarin hij spreekt over mijn artikel over de gefriseerde Japanse Meeuw in Onze Vogels van 12-77. Hij meende daaruit te zien dat ik bij voorbaat deze mutatie al afkeurde, maar dat is niet waar.

Wel was ik gekant tegen die zinsnede: Foto 6 + 7 tonen

twee goed gekrulde mokkabonten met kuif, waarbij de vleugelpennen zo gespleten zijn, dat ze haast niet meer kunnen vliegen.

En dan ga je denken, als dat dan goed gekrulde zijn, en dat is toch de bedoeling, waar gaan we dan naar toe, als dat met zich meebrengt, dat dergelijke vogels haast niet meer kunnen vliegen. Nu schrijft de heer Oppenborn, dat dit een extreem geval was, wat ik dan ook hoop, maar dan was toch wel een slecht voorbeeld gekozen.

En natuurlijk heer Oppenborn ga ik als voorzitter van de Nederlandse Speciaalclub Japanse Meeuwen een nieuwe mutatie niet meteen afkeuren, en dat heb ik ook niet gedaan, maar anderzijds is juist een Speciaalclub er ook voor dat we er voor moeten waken dat er goede en krachtige Jap. Meeuwen worden gekweekt die een streling zijn voor het oog.

En mede dank zij de speciaal kweek en speciaalclubs zijn de Jap. Meeuwen een stuk verbeterd, en zien we ze in toenemende mate op de diverse shows.

Als u het slot van mijn artikel goed hebt gelezen, dan staat daar ook dat als men meeuwen kan kweken met een frisering als bij de frisé kanarie, dan heb ik minder bezwaren, met andere woorden, dan heb ik daar vrede mee.

Maar dat juist zie ik niet en ook U waarschijnlijk niet zo zitten omdat de structuur van de krullen anders is als bij de kanarierassen. Ik geloof dan ook dat juist deze ruw uitzijnde bevedering de oorzaak is dat we deze vogels nog niet veel zien op de tentoonstellingen, hier niet en ook in Duitsland niet, zoals u schreef.

Maar wat niet is kan komen, en ik wens u daarmee veel succes.

Joh. van Dijk

OPROEP aan afdelingen die interesse hebben in zangkanaries

Bijna iedere districtstentoonstelling is voor de zangvogels c.q. zangkwekers een fiasco. Meestal komt dat omdat de afdeling die een districtstentoonstelling organiseert, weinig of geen verstand heeft van waterslagers of harzers. Dan kan het gebeuren dat voor de enkele harzer die is ingeschreven een waterslager keurmeester wordt gevraagd. Of het TT-bestuur denkt dat de waterslagers en harzers door één keurmeester kunnen worden gekeurd. Dit is in de meeste zaken niet het geval; alleen ondergetekende mag beide rassen keuren. Ook valt de districtstentoonstelling wat te vroeg, zeker voor de waterslagers die meestal pas eind december op zang zijn. De zangkwekers zijn veelal toch al in het nadeel in die zin dat er meestal in een afdeling maar 1 of 2 zangkwekers zijn waar het bestuur dan geen keurmeester voor wil nemen vanwege de kosten die daaraan zijn verbonden. Heel vaak vallen bovendien de afdelingstentoonstellingen veel te vroeg. Zodoende willen we nu proberen voor de zangkwekers iets anders te organiseren. De bedoeling is dat een afdeling die veel zangkwekers heeft en dus wél geïnteresseerd is in een zangwedstrijd, op zich zou willen nemen de organisatie van een TT voor 2 of 3 districten. Bijvoorbeeld Groningen, Friesland en Drenthe; Noord-Holland, Zuid-Holland en Utrecht; Zeeland Noord-Brabant en Limburg en tot slot Overijssel en Gelderland. Andere combinaties zijn natuurlijk ook mogelijk. Op de gewone districtswedstrijden zouden dan géén zangvogels meer behoeven te worden gevraagd. Ook wat de bondsprijzen

betreft zal een en ander nader moeten worden bekeken, maar daar komen we wel uit.

Om kort te gaan, wij zoeken dus afdelingen die in staat en bereid zijn zo een tentoonstelling voor uitsluitend zangkanaries te organiseren. Van de afdeling Waalwijk in Noord-Brabant is bekend dat zij er wel belangstelling voor hebben. Ook de afdeling Katwijk is er al over aan het praten. Ik wacht gaarne uw reacties af.
Mevr. C. v. d. Toorn, Zeilstraat 58 in Scheveningen.

VOGELBEURZEN

Als nog niet zo'n uitgebreid vogelliefhebber ging ik begin februari op zaterdag naar een vogelbeurs. Een gezellige drukte verwelkomde mij en ook was het aanbod van vogels groot.

Ik was geïnteresseerd in parkieten, vooral neophema's en ik kocht daar, van naar ik dacht liefhebbers, 1-1 turquoisines, 1-1 splendid en 1-1 elegantparkieten.

De splendids waren niet zo dik, maar dat kwam volgens de liefhebber dat ze pas uit de buitenvolière kwamen. Thuis gekomen bleek dat de splendidpop toch wat bol zat. Ik heb haar apart gezet en haar alles gegeven wat maar naar ik dacht goed voor haar was. Zes dagen later was zij dood, weer een week later was de splendidman dood. Toen werd de turquoisinepop ziek, deze heb ik op aanraden van de dierenarts na overlijden opgestuurd naar het Centraal Diergeneeskundig Instituut.

Vier dagen later kregen wij bericht dat de vogel gestorven was aan psittacosis oftewel papegaaieziekte. Er was nog een briefje bijgevoegd dat het beter was al mijn parkieten af te maken en dat is gebeurd; ook mijn trotse kweekstellen bourkes en blauwvleugels die ik reeds had. Tevens moesten mijn vrouw en ik onder controle van de Geneeskundige Dienst, met diverse malen bloed aftappen. Ook wij hadden een aandoening van papegaaieziekte en ik kon 10 dagen mijn werk niet doen.

Kort daarvoor had ik een lezing bijgewoond over vogelkweek en in het vragenuurtje werd ook naar psittachose gevraagd, maar de spreker zei toen dat deze ziekte in Nederland niet meer voor kwam. Helaas is dit niet zo. Het trieste van heel deze affaire is dat er een (liefhebber) was die zieke vogels had en deze vlug op de beurs verkocht om toch maar geld te vangen. Gevolg is dat deze gevreesde vogelziekte misschien op diverse plaatsen weer zal uitbreken en daar veel verdriet brengt, want het kost gegarandeerd al je parkieten en moet je na 5 à 6 ontsmettingen weer helemaal opnieuw beginnen met het kopen van vogels, weer terecht komen bij z.g. liefhebbers, weer z.g. kweekparen kopen die nooit hebben gebroed en nooit zullen broeden.

Vele z.g. liefhebbers worden scrupuleuze vogelhandelaars als het over geld en het verkopen van hun minste vogels gaat.

Misschien is het langs deze weg mogelijk, vele vele liefhebbers van vogels en parkieten te bereiken en hen te zeggen dat je de liefhebberij niet dient door zieke vogels vlug te verkopen en een ander met je ellende op te zadelen.

Als je vogels verkoopt dit onder volle garantie te doen, zowel wat geslacht als gezondheid betreft.

Als slot lijkt mij belangrijk dat er meer controle komt op vogelbeurzen, wat betreft inbreng van zieke vogels en het **veren** van malafide handelaren en **liefhebbers!**

Een eerste aanzet kan zijn dat opkopers zelf **geen** vogel ter beurse mogen meebrengen. Dat iedere inbreng door een dierenarts gecontroleerd wordt, dit voorkomt veel ellende, ziekte en verdriet.

Een zeer teleurgestelde liefhebber,

A. B. W. Kromjong te Rozenburg

404

Een volkomen veilig en giftvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten
In huizen, hokken,
kooien, manden etc.

W. ROUPPE VAN DER VOORT

**vogelimport
en bloemisterij
SIEM VAN 'T HART**

Kralingseweg 443b, Rotterdam
(Grens Capelle a/d IJssel)
Telefoon 010-12 75 11

- **Regelmatig in voorraad:**
Vrucht- en insectetende vogels, zoals:
Tangara's, Beo's, Quetzals, Toekans,
Nachtgalen, Vliegenvangers; etc.
- **Vanaf heden ook verkrijgbaar:**
Alle soorten tropische vogels uit
verscheidene delen van Afrika en Zuid-Amerika.

Verkoop aan particulieren en winkeliers.
Geen verzending van vogels en prijslijsten.

Fauna vit

Sabr Oosterhout NB

HET *natuurlijke* CONDITIE-TONICUM VOOR HUISDIEREN

3 soorten: voor papegaaien, voor zaadeters, voor insekteneters

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel copv